

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1993-12-10

Nr 17

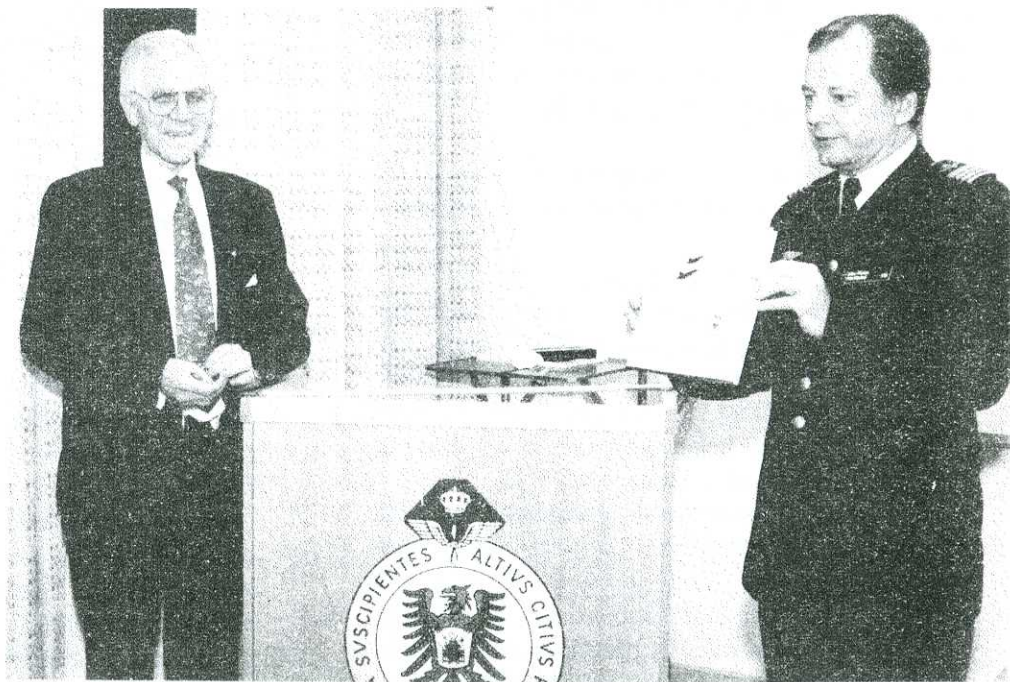
Ulf Björkman gjorde succés

Det fanns knappast någon måtta på uppskattningen som kom Ulf "Ulle-Bulle" Björkman till del, efter det han kåserat i en timmastid, vid hösträffen den 11 november. 99 medlemmar hade mött upp vilket innebär, att Ulf slog sin förre flygvapenchef Sven-Olof Olsson med drygt 50% vad gäller antalet lyssnare vid de båda besöken.

Sällan hör man ett auditorium som sitter och "skrockar" så till den grad, som nu blev fallet. Många kände igen sig i de episoder som kåsören berättade, från sin tid på F 13, från 1954 och några år framåt. Visst hade historierna förgyllts här och var, men vem hängde upp sig på det när kåsören hänsynslöst offrade sig själv i berättelserna.

Alla ska veta att det vi fick höra bara utgjorde en liten del av det Ulf berättat i sina två böcker, vilka han nu passade på att hur ohöjligt som helst propagera för. Med tillägget, att förlaget tillhållit honom, att priset var avskräckande 230:- (Men det kan det vara värt. Reds anm.) En liten inblick i hur det var, att vara gamle kungens adjutant på Sofiero gavs också. Men den som följt hans karriär - och hans egna beskrivningar av den - hade gärna lyssnat ytterligare någon timme på en del av allt som där inträffat.

Historien om uppvaktningen med något hundratal jaktflygplan - antalet blev aldrig riktigt utrett - för Drottningens Elisabeth över Stockholm 1956, där flygplanen kom in s.a.s lagrade på varandra, istället för i kolonn, var dråplig och det hördes en och annan kommentar av typen "jag var med". Därmed stod dock inte fullt klart ifall vederbörande menade att beskrivningen var felaktig eller ej. Men rolig var den.

Det är alltid lika välgörande höra Ulf Björkman berätta om hur han suttit i de flesta av flygvapnets "krokar". Man förvånas därför över de variationsrika tjänstgöringsuppgifter han fått, trots den respektlöshet han ibland måste ha visat. Det finns ju en del officerare genom tiderna, som gått till historien för att de varit avvikande på något sätt och inte alltid "gillat läget". Ulf Björkman och hans historier från flygvapnet och andra områden kommer säkert att dyka upp långt in i nästa sekel. Därmed inte sagt att han kan hänföras till någon viss kategori - Ulf går till historien som en alldeles egen typ bland andra gamla stofiler (red. kan ej finna vad beteckningen står för i tillgängliga uppslagsböcker, men hoppas att det inte är något ofördelaktigt).

Synd att inte en bredare allmänhet hade tillfälle höra honom berättat om kanadagåsen som häckade

under en av måltavlorna på Granhomen i Glan, vilket fick C F 13 att göra uppehåll i skjutningarna, i väntan på en lycklig nedkomst eller vad det heter. Historien var känd av de flesta, den hade t.o.m gått ut i media över världen. I Uffes tappning visade det sig, att det rörde sig om den verkliga urgåsen, således en raritet på våra breddgrader och därför skulle den skonas. Att den därefter skulle breda ut sig och bli en sanitär landsplåga, det visste ju ingen då.

- Men hade vi vetat det hade vi givetvis skjutit den jävlen!

(Till denna Ulfs sluthistoria ska läggas, att man inte kan begära ens av världens förmänste pressofficer i svenska flygvapnet genom tiderna, att han ska veta allt. Som t.e att gåsen ifråga ruvade på s.k rötägg, dvs det kläcktes aldrig några ungar efter den ruvningen).

Se, det var ett riktigt lyckat "F 13 K"-arrangemang.

